

יוסף דעת

שמחת מרדכי פיוטים ושירי קודש הנהוגים בשמחת הלימוד

השמחה בעבודת ה' בבחינת "עבדו את ה' בשמחה", הם מעשה רב כפי מנהגו של מו"ר המקובל הרב מרדכי יצחקי שליט"א לקיים את הלימוד מתוך שמחה של מצווה, המעוררים חשק והתלהבות אצל הלומדים ומעלים שבח ותהילה לפני בורא עולם. וביותר, כאשר מזכיר בפיו בעת הלימוד את שם החכם ללמוד ממנו, מיד מקיים "זכר צדיק לברכה" להביע את שבחו ע"י שיר מפיוטי הקדש שחוברו לשבח הצדיקים הללו זיע"א.

"יומם יצוה ידוד חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי"

בביאור הפסוק, ראה מה שביאר החסיד בעל תולדות יעקב יוסף זיע"א (שופטים ט'): "ובזה יבואר ג"כ פסוק יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי. שהוא ללמדנו, איך האדם יכול נשמתו עם כל בעלי נשמה והצורה לתקן וגופו החומר יכול עם כל בעלי החומר, וכמ"ש בר"מ וז"ש יומם יצוה ה' חסדו, כי כשהת"ח בבחי' יומם אז יתחבר עם בעלי החכמה שהוא קו החסד וז"ש יצוה ה' כמו כל העולם לא נברא אלא לצוות לזה, לשון חיבור. וכשהוא בבחי' לילה, אז שירה עמי, בבחי' דוד שהוא בחי' מלכות להתחבר עמה, כדי שאם יזכה למדריכתו הרמתה אז יתחבר בחי' הנקרא תפלה, בחי' דוד עד צדיק יסוד עליון הנקרא אל חי, וז"ש תפלה לאל חי והבן".

ועל זה יתפלל כל לומד, כמ"ש בליקוטי תפילות (ח"א תפי ט'): "וזכני ברחמיך הרבים שאתפלל בכוונה שלמה כראוי באמת עם כל הכוחות שיש בי. ואזכה להכניס כל כחי באותיות התפלה עד שיתחדש כל כחי בתוך התפלה. ואזכה לקבל חיות חדש דקדושה מן התפלה הקדושה אשר משם נמשך כל החיות כמו שנאמר: "תפלה לאל חי". וזכני ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת":

ומקראות מפורשים הם, והוראות ידועות הם מחכמי הדורות בשבחה של השמחה והשירה בעבודת ה'. ודוד המלך נעים זמירות ישראל אומר (תהילים ק, ב): "עבדו את יְדֹד בְּשִׂמְחָה בְּאוֹ לְפָנָיו בְּרִנָּה".

כתב הרמב"ם בפסקי משנה תורה (סוף הלכות לולב פ"ח ה"טו): **"השמחה שישמח אדם בעשיית המצווה ובאהבת האל שצווה בהן עבודה גדולה היא. וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי להיפרע ממנו שנאמר תחת אשר לא עבדת את ה' אלהיך בשמחה ובטוב לבב, וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו חוטא ושוטה. ועל זה הזהיר שלמה ואמר אל תתהדר לפני מלך. וכל המשפיל עצמו ומקל גופו במקומות אלו הוא הגדול המכובד העובד מאהבה. וכן דוד מלך ישראל אמר ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני. ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' שנאמר והמלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'".**

וכתוב בזוהר הקדוש (בראשית, ויחי, דף רטו ע"ב): **"תנא, אמר רבי אלעזר אמר רבי אבא, כתיב עבדו את יהו"ה בשמחה באו לפניו ברננה, לאפקא דלית פולחנא דקב"ה אלא מגו חדווה".** וכ"כ עוד (ויקרא דף ח ע"א וע"ב): **"פתח רבי יהודה ואמר עבדו את יהו"ה בשמחה וגו', עבדו את יהו"ה בשמחה, הכי אוליפנא, דכל פולחנא דבעי בר נש למפלח לקודשא בריך הוא, בעי בחדוותא ברעותא דלבא, בגין דישתכח פולחניה בשלימו... באו לפניו ברננה, דא שלימו דילה, דשמחה בלב, ורננה בפה, ודא הוא שלימו יתיר, ושלימו דהאי שמחה הא אשתמודעא והא ידיעא, ודא הוא תקונא דבר נש לקמיה מאריה. כדן דעו כי יהו"ה הוא אלהי"ם, וכלא בחד מלה אתיא, דבעי לבתר ליחדא שמא קדישא כדקא יאות, ולקשרא דא בדא, למהוי כלא חד, ודא הוא פולחנא דקודשא בריך הוא. אמרו ליה רבי אחא ורבי אבא, ודאי הכי הוא, זכאה חולקיהון דצדיקיא דמשתדלי באורייתא, וידעי ארחוי דקודשא בריך הוא".**

ועוד כתוב בזוה"ק (ויגש דף רז ע"ב): **"פתח רבי אלעזר ואמר, (שם פח ב) יהו"ה אלהי"י ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך. תא חזי דוד מלכא הוה קם בפלגות ליליא ואשתדל באורייתא בשירין ותושבחן, לחדוה דמלכא ומטרוניתא, ודא הוה חדוה דמהימנותא בארעא, בגין דהאי איהו שבחא דמהימנותא דאתחזי בארעא, דהא לעילא פתחי בחדוה שירתא, כמה מלאכין עלאין, בכמה זינין דקא משבחן בליליא בכל סטרין, וכהאי גוונא לתתא בארעא. מאן דמשבח ליה לקוב"ה בארעא בליליא, רעי ביה קב"ה, וכל אינון מלאכין קדישין דקא משבחן ליה לקב"ה, כלהו צייתין להווא דקא משבח ליה בליליא בארעא, דהאי תושבחנתא איהו בשלימו, לסלקא יקרי דקב"ה מתתא, ולזמרא בחדוה דיחודא. תא חזי דוד מלכא כתב, יהו"ה אלהי"י**

ישועתי וגו', יהו"ה אלה"י ישועתי, אימתי איהו ישועתי, בהווא יומא דאקדמית תושבחתא בליליא לגבך, כדין איהו ישועתי ביממא. ותא חזי, דהא בליליא מאן דמשבח למאריה בתושבחתא דאורייתא, כדין אתתקף בתקיפו ביממא בסטרא דימינא, דהא חוטא חד נפקא מסטרא דימינא, וכדין אתמשך עליה ואתתקף ביה, ועל דא אמר יהו"ה אלה"י ישועתי יום צעקתי וגו'. ובגין כך אמר (שם קטו יז) לא המתים יהללו יה, לא המתים, בגין דאצטריך לשבחה חי לחי, ומת לחי לאו הכי, דכתיב לא המתים יהללו יה, ואנחנו נברך יה, דהא אנן חיין, ולית לן חולקא בסטרא דמותא כלל. חזקיהו אמר (ישעיה לח יט) **חי חי הוא יודך כמוני**, בגין דחי אתקרב לחי, דוד מלכא איהו חי וקורבא דיליה לחי העולמים, ומאן דאתקריב לגביה איהו חי, דכתיב (דברים ד ד) **ואתם הדבקים ביהו"ה אלהיכם חיים כלכם היום**, וכתיב (ש"ב כג ט) ובניהו בן יהוידע בן איש חי רב פעלים מקבצאל".

ודע, כי השמחה היא תנאי בעבודת ה' בכלל ובלמוד סתרי תורה בפרט, וכמ"ש המקובל האלהי הרמ"ק זיע"א בספרו אור נערב (ח"ה פ"ב) על סגולות הלימוד בסתרי תורה, וזו הסגולה השביעית: "כי העוסק בחכמה הזאת וממלא פיו שחוק בה, בלי ספק ממלא לבו יראת שמים ויראת חטא, ויוסף אומץ בעבודה. וזה בדוק! כי אפילו גרסת לשון הזוהר יראה אל האדם שמחה בנפש ביראת ה', כאילו עוסק עם הצדיקים בגן עדן. ואם גברא לא חזי, מזלי חזי, כי אין ספק שזה עיקר עסק התורה בגן עדן עם הצדיקים", עכ"ל (וע"ע שם בחי"ג פ"ב). וכן כתב המקובל האלהי רבי מאיר פאפירש זיע"א בחיבורו אור צדיקים (סימן כב), כי מתנאי הלימוד בקבלה לידע כי "עסק התורה ראוי להיות בחשק ובשמחה".

וכותב רבי נחמן זיע"א כי "מצווה להיות תמיד בשמחה ולעבוד את ה' בשמחה", ואמר: "ראוי לשמוח בהשי"ת ובהתקרבות להצדיק האמת שזכיתם לרבי כזה".

רשימת הפיוטים והשירים:

- ברוך אלוקינו (מתוך התפילה).
- בר יוחאי (למקובל האלהי רבי שמעון לביא זיע"א וזה סימנו).
- ואמרתם כה לחי (למקובל האלהי רבי יוסף חיים הי"בן איש חי" זיע"א בסדר א-ב).
- חננו אדון עולם (ממרן רבי יוסף חיים מבגדאד בעל הי"בן איש חי").
- אל אליהו (פיוט מרבי אברהם אבן עזרא וזה סימנו).
- יה שלח לנו את אליה.
- לכבוד הקדוש רבי יעקב אבוחצירא (סימן אני יעקב בן עטר חזק אמיץ).
- בך רבנו נגילה (לרבי אברהם בן רבי נחמן).
- אמר רבי עקיבא (משנה יומא ח, ט).
- תהא השעה הזאת.
- אדיר הוא.
- אור זרוע לצדיק.

ברוך אלוקינו (מתוך התפילה)

ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו:

בר יוחאי

(למקובל האלהי רבי שמעון לביא זיע"א וזה סימנו)

בר יוחאי נמשחת אשך, שמן ששון מתברך:

בר יוחאי שמן מלשחת ק' דש, נמשחת ממדת הק' דש, נשאת ציץ גזר הק' דש, חבוש על ר' אשך פאךך:

בר יוחאי מושב טוב לשבת, יום נחת יום אשר ברכת, במערות צורים שעמדת, שם קנית הודך והדךך:

בר יוחאי עצי שטים עומדים, למודי יי הם לומדים, אור מפלא אור היקוד הם יוקדים, הלא הטה ירוך מוכך:

בר יוחאי ולשדה תפוחים, עלית ללק'ט בו מרקחים, סוד תורה כציצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבורך:

בר יוחאי נאזרת בגבורה, ובמלחמת אש דת השערה, ותרב הוצאת מתערה, שלפת נגד צורריך:

בר יוחאי למקום אבני שיש, הגעת לפני אריה ליש, גם גלת כותרת על עיש, תשורי ומי ישורך:

בר יוחאי בק' דש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים, שבע שבתות סוד המשים, קשרת קשרי שי"ן קשרריך:

בר יוחאי יו"ד תקמה קדומה, השקפת לכבודה פנימה, שלשים ושתים נתיבות ראשית תרומה, את כרוב ממשח זיו אוךך:

בר יוחאי אור מפלא רום מעלה, וראת מלהביט כי רב לה, תעלומה ואין קורא לה, נמת עין לא תשורך:

בר יוחאי אשרי יולדתך, אשרי העם הם לומדך, ואשרי העומדים על סודך, לבושי חשן תמיך ואורריך:

ואמרתם כה לחי

(למקובל האלהי רבי יוסף חיים ה"בן איש חי" זיע"א בסדר א-ב)

ואמרתם כה לחי רבי שמעון בר יוחאי:

איש אל'הים קדוש הוא אשרי עין ראתהו, לב חכם ישכיל פיהו אדוננו בר יוחאי:

ברוך הוא מפי עליון קדוש הוא מהריון, מאור גליל העליון אדוננו בר יוחאי:

גבור ואיש מלחמה בדת תורה תמימה, מלא מדע ותקמה אדוננו בר יוחאי:

דָּרַשׁ כָּל תַּעֲלוּמוֹת בְּעַזְזַת עֲצוּמוֹת, עָלָה מַעֲלוֹת רְמוֹת אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 הִתְקַבַּל בְּתוֹךְ מַעֲרָה מִפְּנֵי הַגְּזֵרָה, שֶׁשֶׁם לְמַד סִתְרֵי תוֹרָה אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 וְשֵׁם נִבְרָא מֵעֵן לֹא וְחָרוּב לְמַאֲכָלוֹ, מֵה טוֹב תְּלִקּוּ וְחָבְלוּ אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 וְזָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה דִּין רִיכָא וּבְרַי רִיכָא, זָכָה וְרַבִּים זָכָה אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 חֲדַשׁ כְּמָה הַלְכוֹת הֵן בְּמִשְׁנֵה עֲרוּכוֹת, זֶה הַמְרַגֵּז מִמְּלָכוֹת אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 טְהַר אֶת עֵיר טְבִרְיָה עֲשֵׂה אוֹתָהּ נְקִיָּה, הוֹדוּ לֹא מִן שְׂמִיָּא אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 יִדַע כָּל הַנְּסֻתוֹת דְּבְרֵיו עוֹשִׂים פְּרוֹת, בִּטְלַת כְּמָה גְּזֵרוֹת אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה אוֹת הַקְּשֵׁת לֹא נִהְיָה, כִּי הוּא אוֹת עוֹלָם הִיָּה אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 לְכָל יִשְׂרָאֵל הָאִיר בְּסוּד תוֹרָה הַבְּהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה מִן הִיר אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 מְקוֹם בְּחַר בְּשִׂמְיָא עִם הַנְּבִיא אֲחִיָּה, זֶה מִבְּנֵי עֲלִיָּה אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 נִחְמַד מֵאֵד לְמַעְלָה זָכָה לִיקַר וּגְדֻלָּה, פְּתַר עֲלִיוֹן לֹא נִגְלָה אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 סִינֵי סִינֵי לֹא נִקְרָא אֲרֵי שְׁבַחְבוּרָה, מִמְּנוּ תִצָּא תוֹרָה אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 עֲשֵׂה שְׁבַעִים תְּקוּנִים יְקָרִים מִפְּנִינִים, בְּסֵם תְּקַן הַעֲלִיוֹנִים אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 פְּתַח פִּיהוּ בְּחִכְמָה הוֹצִיא אוֹר תַּעֲלוּמָה, תְּקַן זְהָרֵי חֲמָה אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 צַדִּיק יִסוּד עוֹלָם גְּלָה מְדַרְשׁ הַנְּעֻלָּם, יָכוֹל לְפִטוֹר הָעוֹלָם אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 קוֹלוֹ זָמַר עֲרִיצִים וְהִכְרִית אֶת כָּל הַקּוֹצִים, וְהִצִּיל הַלְּחוּצִים אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 רָאָה פְּנֵיו מְאִירִים בְּשִׁבְתוֹ עִם חֲבֵרִים, יַעַת גְּלָה סוּד נִסְתָּרִים אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 שְׁלוֹם רַב עַל מִשְׁכָּבוֹ מֵה טוֹב תְּלִקּוּ וְטוֹבוֹ, דוֹבַר אֲמַת בְּלִבְבוֹ אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:
 תוֹרָתוֹ מְגַן לָנוּ הִיא מְאִירַת עֵינֵינוּ, הוּא יְמַלִּיץ טוֹב עֲלֵינוּ אֲדוֹנָנוּ בְּרַי יוֹחָאִי:

חננו אדון עולם

(ממרן רבי יוסף חיים מבגדאד בעל ה"בן איש חי")

חננו אדון עולם בזכות הרב שר שלום:

שלום רב על משכבו, בנועם אל וטובו, רם ועליון מצבו, אדוננו שר שלום: חננו
 לבו מעין החכמה, בתורת אל תמימה, פניו כאור החמה, אדוננו שר שלום: חננו
 ושמנו נודע ברבים, רחוקים גם קרובים, תשובותיו חשובים, אדוננו שר שלום: חננו
 מעלתו נשגבה, מאד עצמה ורבה, אשריו בזה ובבא, אדוננו שר שלום: חננו
 ראש ישיבה בנגלה, ובנסתר המעלה, חיבוריו הפלא ופלא, אדוננו שר שלום: חננו
 בספרו טוב הבהיר, עיני ישראל האיר, אמת ושלום החביר, אדוננו שר שלום: חננו
 ומשנהו הנטהר, הוא רחובות הנהר, סיני ועוקר ההר, אדוננו שר שלום: חננו
 תורת אמת בפיהו, שמים קדוהו, נהר שלום של רב הוא, אדוננו שר שלום: חננו
 חבוריו הם נחמדים, גם יקרים וידידים, עשה כמה יחודים, אדוננו שר שלום: חננו

זכר צדיק לברכה, לכל הכבוד זכה, כלי מחזיק ברכה, אדוננו שר שלום: חננו
 קבל מפי אליה, מלייא באתכסיא, זה מבני עליה, אדוננו שר שלום: חננו
 עשה ספר כוונים, לכל ימות השנים, לתקון העליונים, אדוננו שר שלום: חננו
 רשב"י ורב האר"י, הם האירו את נרי, אחריהם זרח לי, מאור הרב שר שלום: חננו
 הוא יכונה שרעבי, נפשי וחמדת לבי, מאור ארץ הצבי, אדוננו שר שלום: חננו
 למאור נר המזרח"י, רני ציון ושמחי, אשה ריח ניהוחי, אדוננו שר שלום: חננו
 חזק ואמץ כח, רפא נשברי רוח, עוד יחליפו כח, בזכות הרב שר שלום:

אל אליהו

(פיוט מרבי אברהם אבן עזרא וזה סימנו)

אֱלִי אֱלִיָּה הַנְּבִיא הַבָּא נָא:

בו ירת'ם רכבו, נע פִּשְׁבִי פי בו, ל'א שִׁכְב לְבוּ, גַּם ל'א רָאָה שְׁנָה: אל אליה
 רב מְחֻלֵי בְּרָאוֹת, פְּחֻשֵׁי וּמְשַׁנְאוֹת, יְפוֹת וּבְרִיאֹת, בְּשֵׁר וְתַרְעִינָה: אל אליה
 הַשְׁקָה צוֹר מִי ר' אֵשׁ, צַר עֵינָיו יִלְטֵשׁ, יוֹם עֵינָי לְקִדּוּשׁ, יִשְׁרָאֵל תִּשְׁעִינָה: אל אליה
 מְתֵי תַרְאָה אוֹת, יִשְׁעֵ אֵל קוֹרְאוֹת, לָךְ וּלְךְ גּוֹשְׁאוֹת, קוֹלֶן וְתַבְּכָנָה: אל אליה
 מְלֻאָךְ הַגּוֹאֵל, לְפָנָי דֵּל שׁוֹאֵל, אֲנָא הָאֵל אֵל, אֲבָרְהֵם הַקְּרָה נָא: אל אליה

יה שלח לנו את אליה

יה שלח לנו את אליה, רבי שמעון וחבריא:

רבי שמעון קיים לעד, כל יום עולה לשמים, ואוהבו לעד קיים, ואומר בני בר יוחאי:
 רבי שמעון דימה קאיים. כל יום יטלע לשמים. ויחבו לעזיז אדאיים. ויקול ולידי בר יוחאי:

זכור לטוב נבקר, ונמצא אותו קורא בספרו, אשרי אנשיו ובני ביתו, אשרי בנו בר יוחאי:
 זכור לטוב נזורו, ונלקאה יקרא פי סדורו. יא סלק נאסו ונאם צארו. יא סעד ולידו בר יוחאי:

רבי אלעזר נושק ידו, ואומר אשרי אני בנו, ורבי פינחס אביו ואדוננו, קרוב לאדוני בר
 יוחאי:

רבי אלעזר יבוס ביידו. ויקול יא סעדי אנא ולדו. ורבי פינחס ביה וסידו. קריב לסידי בר יוחאי:

רבי שמעון מחושב ושקול, חוכמתו עולה על כל שיקול, ברוך הוא לעד שולח ואומר,
 תשאלו בשלום בר יוחאי:

רבי שמעון האדאך למוקול. עקלו זאייד עלה כל עקול. ברוך הוא לעד יבעת ויקול. בלגו סלאמי
 לבר יוחאי:

אשרי האשה שילדה אותו, ואשרי המיילדת שקבלה אותו, ואשרי האשה שחנכה אותו, וגדל על ברכיה בר יוחאי:

יא סעד למרה אלדי ולדתו. יא סעד לקאבלה אלדי קאבלתו. יא סעד למרה אלדי רבאתו. וכבר פי חצנהא בר יוחאי:

רבי שמעון גדול החבורא, והוא תלמיד רבי עקיבא, וקריאתו היא נפלאה, תעזור לנו זכותך בר יוחאי:

רבי שמעון כביר אסריבה. הווא תלמיד רבי עקיבא. וקראייתו האדיך לעג'בה. תוקפלנא זכותך יא בר יוחאי:

רבי שמעון חכמתו אצילה, ומלאך המוות התייאש בבושה, אומר רבי שמעון אני קיים, ותאמרו באיסור בר יוחאי:

רבי שמעון עקלו טאמן. ומלאך המות פלמסתאתן. יקיל רבי שמעון אנא צאמן. קולו פי חרמת בר יוחאי:

רבי שמעון במערה, הוא ועשרת החבריא, אשרי ששמע את האדרא, מפי אדוננו בר יוחאי: רבי שמעון פלמערה הווא. וצחאבו אלעשרה. יא סעד אלי יסמע לאדרה. מן פס אסייד בר יוחאי:

לכבוד הקדוש רבי יעקב אבוחצירא

(סימן אני יעקב בן עטר חזק אמיץ)

אערוך מהלל ניבי, לאל גדול ונורא, לכבוד הקדוש רבי, יעקב אבוחצירא:

נקי טהור כפים, כבעל כנפיים, קדשוהו שמים, רבנן בכל אתרא:

ישר הלך בתומו, במעשיו במקומו, כירח בן יומו, זו היא דרך ישרה:

יעקב תם אהלים, יושב וכל פה בולם, מים עמוקים ידלם, כי אם לבינה תקרא:

בחכמת הקבלה, גבר לשם ותהילה, הרחיב העמיק שאלה, אביר יעקב נורא:

נופש ודבש בפיהו, זה אלי ואנוהו, איש אלוקים קדוש הוא, ונוגה לו כאורה:

ענותנותו תומתו, קדושתו יראתו, אף כי אחרי מותו, הודיע עוז וגבורה:

טרם יום נסיעתו, צוה קהל עדתו, בדמנהור קבורתו, לא ישנו אמירה:

רצה גבר חבירו, להוליכו לעירו, שמים התקדרו, וירדו גשמי אורה:

חדל יה להושיע, כי רוב גשם הופיע, לא יכלו להסיע, ארון ברית התורה:

זעם ה' את אויביו, בבואם אל סביביו, לא הכירו רוב טוביו, לא נהגו בו חומרא:

קרן הודם בכוסף, ירד כי חל הקצף, איש רגלו לא יאסף, לבד מההוא אתרא:

הן הן גבורותיו, ורובי נפלאותיו, שמענו מבריותיו, אין די לכתוב ולאמרה:

אמיץ יושב אהלים, פרוי קדש הילולים, כנטיעים מגודלים, שכבר זקן הורה:

בך רבנו נגילה

(לרבי אברהם בן רבי נחמן. "מצוה גדולה" מדברי רבי נחמן. "מי יתן" תהילים נה, ז)

בך רבנו נגילה, בך רבנו נשמחה, בך רבנו נגילה ונשמחה בך.

מצווה גדולה להיות בשמחה, להיות בשמחה תמיד:
 מי יתן לי אָכֵר פִּינֹה אַעוֹפָה וְאַשְׁכֹּנָה:

אמר רבי עקיבא (משנה יומא ח, ט)
 אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁר־יְכֶם יִשְׂרָאֵל, לִפְנֵי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין,
 וּמִי מְטַהֵר אֶתְכֶם, אֲבִיכֶם וְשִׁבְשֻׁמִּים:

תהא השעה הזאת

תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך:

אדיר הוא

אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב, אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב,
 במהרה בימינו בקרוב. א-ל בנה ביתך בקרוב:

אור זרוע לצדיק (תהילים צז, יא)
 אור זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׁרֵי לֵב שְׁמֹחָה: